

Desinformació insultant

Francisco Castejón és doctor en Ciències Físiques, especialista en temes d'energia i membre de la Comissió de Energia d'Ecologistas en Acción. És autor de *¿Vuelven las nucleares? El debate sobre la energía nuclear*, editat per Talasa el 2004. Fins a la pàgina 80 en Castejón ens documenta sobre l'estratègia del lobby nuclear destinada a relançar el mercat dels nous reactors. Quan li arriba el moment d'explicar-nos la història del moviment antinuclear a l'Estat espanyol el doctor Caste-

jón patina estrepitosament. Ens resulta incompreensible que existint bibliografia i arxius de revistes ecologistes i antinuclears es pugui escriure una historiografia tan desinformada. Citarem un sol exemple per justificar la crítica: «*En el caso de las tres centrales tarraconenses (?) de segunda generación tampoco la oposición fue suficiente, pero dejó tras de sí la formación de una coordinadora que se llamó De Pana (sic!)*». En referir-se al nostre moviment antinuclear l'autor oblida pioners com Miquel Redorat, Joan Carranza o Enric i Joan Rebull, entre d'altres; la creació del CANC i els llibres antinuclears publicats (en llengua castellana) sobre els accidents d'Harisburg i Txernòbil. Castejón no te ni idea, ni s'ha documentat, sobre el que va succeir a Catalunya i manipula la informació al servei de l'organització que presenta com l'única veritablement antinuclear. Després dels sacrificis i censures que els catalans hem patit a causa de la nostra militància antinuclear ens sentim menystinguts i menyspreats en aquest llibre. En definitiva: *¿Vuelven las nucleares?* de Francisco Castejón. No, gràcies!

Injustificable al Regne Unit

L'energia nuclear no és la resposta per fer front al canvi climàtic ni per afrontar la seguretat del subministrament d'energia, segons la Comissió de Desenvolupament Sostenible del Regne Unit. En resposta a l'actual Revisió Energètica del Govern, l'informe nuclear de la CDS aplega la base d'evidències més comprensibles avui disponible, i troba que no hi ha cap justificació per portar més lluny el programa nuclear. A base de 7 informes de recerca, l'informe de la CDS fa un examen equilibrat dels pros i contres de l'energia nuclear. La seva recerca reconeix que la nuclear és una tecnologia de baix contingut en carboni, amb un impressionant registre de seguretat al Regne Unit i que podria generar més quantitats d'electricitat, contribuir a l'estabilització de les emissions de CO₂ i afegir-se a la diversitat del subministrament d'energia al Regne Unit. No obstant això, la recerca estableix que fins i tot si la potència nuclear instal·lada actualment es doblés, solament donaria un 8% de reducció de les emissions de CO₂ l'any 2035 (no res abans de 2010). L'informe identifica cinc grans desavantatges de l'energia nuclear:

els residus de llarga durada, els costos, la inflexibilitat, la minva de l'eficiència energètica i els problemes de seguretat internacional. En resum, la CDS troba que aquests problemes pesen més que els avantatges de la nuclear. La Comissió no descarta que es faci més recerca en noves tecnologies nuclears i se cerquin respostes al problema dels residus, ni que futurs desenvolupaments tecnològics puguin justificar una reavaluació del tema. (Tota la informació a: www.sd-commission.org.uk/pages/060306.html).

5,33 Kg de residus per cap

Les tres centrals nuclears catalanes situades al Principat emmagatzemen a les seves instal·lacions provisionals més de mil tones d'urani irradiat de les 3.196 que hi ha a tot l'Estat: 417 a Ascó I; 378 a Ascó II; i 329 a Vandellòs II, el que dona uns 5,33 kg de residus radioactius per habitant en el territori de la Comunitat Autònoma de Catalunya. Així es desprèn de dades oficials facilitades en el decurs de la tercera reunió del passat 15 de març de la mesa per al diàleg sobre el futur de l'energia nuclear a Espanya, que es reunirà quatre vegades més per debatre la política atòmica de l'Estat. En la reunió, el Fòrum de la Indústria Nuclear va proposar una reforma de la legislació perquè «la principal responsabilitat recaigui en la persona o organització responsable de l'activitat» i va demanar el manteniment del Consell de Seguretat Nuclear (CSN) i que es determinin «de manera clara els mecanismes que permetin la utilització de l'energia nuclear amb consens fruit de la seguretat, la transparència i la veracitat». La indústria nuclear també demana el compliment dels principis per a la seguretat nuclear, radiològica, dels residus radioactius i dels transports establerts per l'Organització Internacional de l'Energia Atòmica. Les organitzacions ecologistes aprofitaran la pròxima reunió de la mesa per demanar una reforma urgent i a fons del CSN. Ni el CSN ni les elèctriques no han donat resposta a la gran qüestió sobre el futur emmagatzematge d'aquests residus (més els que han de ser transportats de França, on s'acumulen els de Vandellòs I).

La incertesa del risc

L'Institut de Radioprotecció i Seguretat Nuclear (www.irsn.org) assenyala insuficiències sobre els mètodes d'avaluació dels efectes de les radiacions realitzades després d'Hiroshima. Al gener de 2003, el Comitè europeu sobre el risc d'irradiació (Ceri-ECRR en anglès) va publicar un informe en què exigia una revisió de les normes de protecció contra la radioactivitat. Demanava que la dosi màxima de radiació rebuda pel públic estigués fixada en 0,1 mSv (millisevert) en comptes d'1 mSv (l'equivalent d'algunes radiografies de pulmó). Segons aquest Grup de Treball creat pels Verds europeus, la nuclear civil i militar (les proves a l'atmosfera van du-

rar fins a les darreries dels vuitanta) seria la causa de 60 milions de càncers en el món des de 1945. És a dir, tot el sistema de radioprotecció basat en les recomanacions de la CIPR (Comissió internacional de protecció radiològica) s'ha de revisar. Per la seva banda, l'Institut de radioprotecció i seguretat nuclear (IRSN) va publicar una anàlisi crítica de l'informe de la Ceri en què impugnen les xifres avançades per la Ceri, ja que van destacar diversos errors de càlcul i, a més, consideren que és legítim preguntar-se sobre l'impacte sanitari de les repercussions de l'accident de Txernòbil en els països d'Europa de l'Est. Aquesta qüestió està en el centre d'una viva polèmica a França des de fa diversos anys. En efecte, l'avaluació dels riscos del CIPR està basada en els supervivents d'Hiroshima i Nagasaki, però la contaminació interna i crònica a escasses dosis constitueix una situació entera-ment nova.

Tancament immediat

La coordinadora Tanquem les Nuclears (www.100x100renovables.net) ha sol·licitat una reunió a Xavier Sabaté i Ibarz, Delegat Territorial del Govern de la Generalitat a Tarragona, per a transmetre-li les conclusions de les Jornades sobre els aspectes amagats de l'energia nuclear orga-

nitzades per la coordinadora el passat 4 de març a Tarragona, i sol·licitar-li que les transmeti al president de la Generalitat, Pasqual Maragall. Tanquem les Nuclears vol advertir a Xavier Sabaté que resulta una temeritat allargar la vida operativa de les centrals nuclears d'Ascó I, Ascó II i Vandellòs II (que van ser dissenyades per a una vida útil de 25 anys) a 38 anys, tal com proposa el Pla Estratègic del Pla de l'Energia de Catalunya, aprovat l'octubre de 2005 pel Govern, donat l'increment del risc de sofrir un accident que es produeix en les centrals que han esgotat la seva vida útil. Els greus incidents esdevinguts a Vandellòs II i Ascó I confirmen l'envelliment d'aquestes centrals i un deteriorament encara més greu de la cultura de la seguretat dels seus gestors, el que implica un funcionament perillós d'aquestes instal·lacions i la necessitat de procedir al seu tancament. De fet, la vida mitjana de les centrals nuclears que s'han tancat a tot el món fins ara és de 22'5 anys, el que demostra que aquestes instal·lacions atòmiques no arriben ni als 25 anys de vida operativa. Les centrals nuclears constitueixen la principal barrera perquè Catalunya destini tots els seus esforços a obtenir una veritable independència energètica aprofitant el seu immens potencial de les energies renovables, equivalent a més de catotze vegades la seva demanda elèctrica projectada al 2050.

20è ANIVERSARI DE L'ACCIDENT A LA CENTRAL NUCLEAR DE TXERNÒBIL

LES NUCLEARS VAN MATAR EL PRESENT!
VOLEM QUE MATIN EL FUTUR?

SI NO VOLS QUE PASSI UN ALTRE TXERNÒBIL. SI DEFENSES LES ENERGIES LLIURES, NETES I RENOVABLES. SI CREUS QUE LES ENERGIES RENOVABLES PODEN PROVEIR LES NECESSITATS BÀSIQUES DE LA SOCIETAT.

Ara ja pots adherir-te a la crida a l'acció realitzada per 25 personalitats de casa nostra:

www.100x100renovables.net

